Festival Horts de Poesia

Sant Vicenç dels Horts

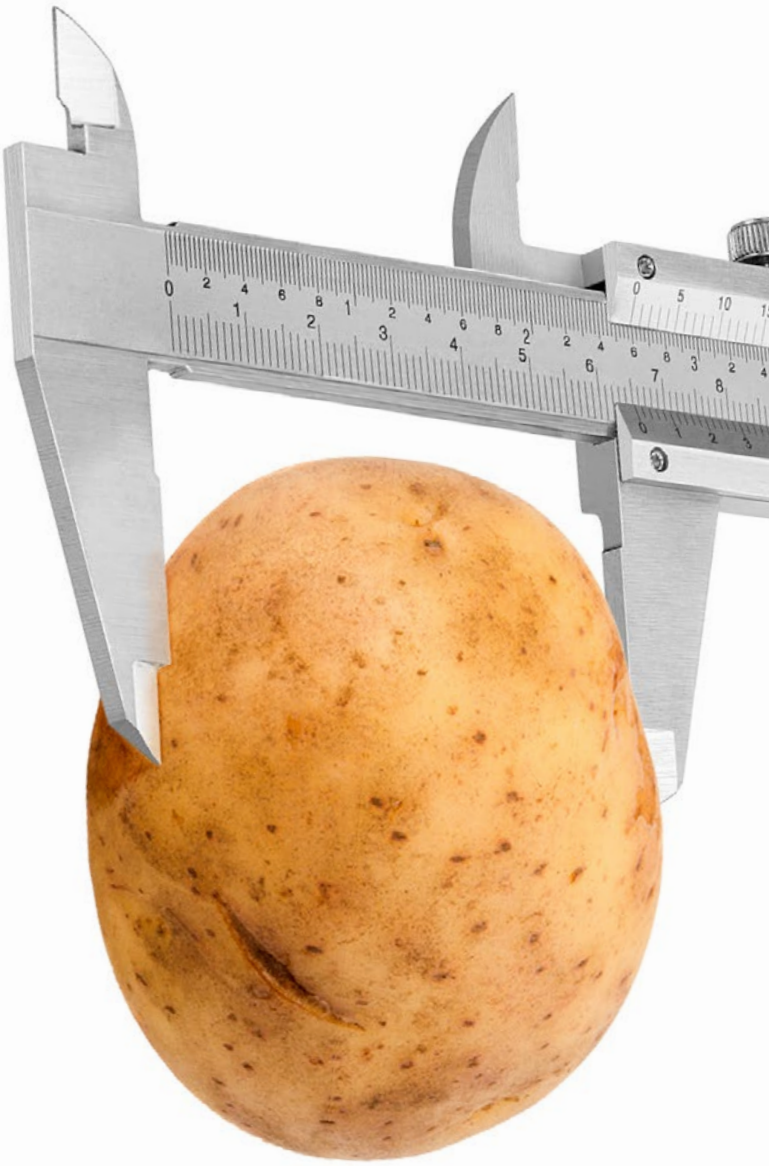

14a edició 2026

Dissabte 19 de setembre

Plaça de la Vila

Poesia sense mesura

Hi ha realitats que es deixen mesurar amb precisió i d'altres que sempre conserven alguna cosa fora de l'escala: una irregularitat, un matís, una forma imprevista. La patata i el peu de rei no sempre es troben a la primera, però la poesia habita sovint aquesta coordenada. Treballa amb paraules que es poden comptar, ordenar i afinar, però aspira a dir allò que difícilment es quantifica.

Com es mesura la fondària d'un record? Quina escala serveix per a una absència, una emoció o aquell vers que ens acompanya durant anys?

Amb la cultura passa una cosa semblant. En podem comptar activitats, públics o edicions, però costa més calcular tot allò que deixa en un municipi: els vincles que crea, les mirades que eixampla, les preguntes que desperta o el sentiment de pertinença que ajuda a construir.

Horts de Poesia arriba enguany a la catorzena edició amb aquesta vocació: fer de Sant Vicenç dels Horts un espai on la paraula circuli, es comparteixi i trobi nous sentits. Enguany, amb Israel Clarà López, Nura Nieto Llach i Marta Pessarrodona, i amb la música de Núria Colomer, Olga Rodón i Rafa Tudela.

Podem comptar els versos i mesurar-ne la forma. El que no sabem mai és fins on arribaran. Us convidem a descobrir-ho, un any més, a Horts de Poesia.

Miguel Comino
Alcalde

Jordi Gil
Regidor de Cultura

La patata i el peu de rei; ergo la poesia

La irregularitat i l'abonyegadura natural d'un tubercle com la patata, i la voluntat de mesura d'un peu de rei o nònius són una metàfora perfecta i, al mateix temps, una antítesi —o, si us agrada més el mot, un oxímoron— de la poesia. Els versos creixen com tubercles en el cap dels poetes, i els poetes solen intentar mesurar-los amb el peu de rei de la mètrica i de la rima fins a obtenir el poema desitjat. Hi ha poetes que treballen sense peu de rei, també.

En catorze edicions, han passat pel nostre festival tota mena de poetes l'obra dels quals respon a diferents estils i plantejaments poètics i literàtics. Aprofitem aquestes línies per reivindicar el neologisme "Literàtica", encunyat per Joan Coromines en el Diccionari Etimològic i Complementari de la Llengua Catalana: "Doctrina o disciplina del saber que investiga i exposa doctament la història de la literatura i els procediments de la tècnica artística dels literats".

Els poetes convidats aquest any ens mostraran els tubercles excel·lents que conreen en el seu tros i haurem d'endevinar-ne —si ens ve de gust de fer-ho—, l'ús del peu de rei en els seus poemes. Per ordre d'aparició, són Israel Clarà, flamant guanyador del Premi Narcís Lunes i Boloix 2025 de Sant Vicenç dels Horts; Nura Nieto, guanyadora del Premi de Poesia Catalana Josep Maria López-Picó 2026 de Vallirana; i Marta Pessarrodona, poeta de llarguíssima trajectòria i Premi d'Honor de les Lletres Catalanes 2019. Tots tres, a qui agraïm la presència, ens delectaran amb la seva obra.

En aquesta 14a edició del festival també ens acompanyarà la veu i la música de Núria Colomer, cantant; Olga Rodon, flauta; i Rafa Tudela, guitarra. Els agraïm que hagin acceptat la nostra invitació.

I, posats a agrair, regraciem un any més la Regidoria de Cultura i l'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts pel suport incondicional a totes les manifestacions poètiques que se celebren en el nostre municipi: Ciutat en Vers, Premi Narcís Lunes i Boloix de Poesia, i aquest festival.

I un bon cistell curull fins dalt de mercès a vosaltres, estimat públic assistent, que any rere any sou fidels a la cita d'Horts de Poesia.

Jordi Boladeras
Josep Sagristà
Coordinadors d'Horts de Poesia

Fotografia: Cristina Àlvarez

Israel Clarà López (Badalona, 1975) va estudiar Filosofia en la Universitat de Barcelona (UB) i música en el Conservatori del Liceu, especialitzant-se en piano, contrapunt, harmonia i composició. També va ser cofundador i editor d'Editorial Òmicron SCP entre els anys 2004 i 2014.

Ha traduït, amb la filòloga clàssica Maria-Isabel Segarra, poetes del Renaixement com Dant, Petrarca, Michelangelo, Lorenzo de Medici (el cançoner *Per natural desig*, en català, única traducció completa en el món, Òmicron, 2008) i altres autors contemporanis.

Pel que fa a l'obra poètica pròpia, cal esmentar *Pluja de nit* (Viena, 2010), *Llibre dels morts* (Viena, 2010), *Finestra líquida* (Òmicron, 2013), *El més preciós dels dies* (Arola, 2017), amb coberta de Joan-Pere Viladecans, i *Jocs de vida* (Pagès, 2022), obra guanyadora del XVIII Premi Ciutat de Terrassa Agustí Bartra de Poesia. Amb *Gelatina de plata* va guanyar el Premi de Poesia Narcís Lunes i Boloix 2025 de Sant Vicenç dels Horts; amb *La fàl·lica ambició de les orquídies* va obtenir el VII Premi Joan Guasp Vila de Consell, a Mallorca (Balèria, 2025); i amb *Icosaedre*, el 49è Premi de Poesia Josep M. López-Picó. També ha guanyat el XLVI Premi Jacint Verdaguer de Poesia de Calldetenes amb l'obra *Uccello*. Totes seran publicades entre el 2025 i el 2026.

Agonia floral de Gerda Taro

Algú ha portat flors noves a l'estança
on el cos d'una dona es torna lliri
de sang, no d'aigua, i crema com un ciri
que li travessa els ulls amb una llança.
Entre els llençols tot és esgarrifança
en aquesta hora obscura del martiri,
la febre encara, encara un llarg deliri,
la mort impenitent que no descansa.
A fora hi ha la nit, el bes de l'ombra,
un ocell de cristall sobre una branca,
un infinit de vida en la penombra,
un cel que s'obre i un estel que es tanca
i llàgrimes que es vessen sense nombre.
Gerda Taro agonitza entre flors blanques.

Fotografia pòstuma de nena i clavicordis

Vas ser liquen, taüt, sarment i escorça,
arbre de la divina providència,
oceànica llum en transparència
i vocació d'ameba, d'alga i morsa.
Ets la constel·lació de l'aigua i l'orsa
d'alguna embarcació d'ànimes tristes,
el darrer nom que tanca òbits i llistes
i llegeix en la nit escrits de lluna.
Una sonata invoca la fortuna
i et bressola en capvespres ametistes.
Adormida per sempre en el misteri
d'aquest àlbum de morts que ara contemples,
quieta en un llit enmig de tots els temples
i amb arpegis d'un cèmbal lleu i eteri,
et fas terrible igual que un àngel. Rilke
t'omple d'ocells la mort i reverbera
un rèquiem contra els límits de l'esfera.
En silenci retorna l'abril que
va veure que et tornaves primavera,
un astre encès, un ram de sempreviva,
herència cereal de blats i d'ordis.
Ara ets morta i el cos se t'arrenglera
amb la terra que et pren i et té captiva
amb música d'aeris clavicordis.

[*Gelatina de plata,*
Premi Narcís Lunes i Boloix 2025
Edicions Saldonar 2026]

Fotografia: Armand Carrillo

Nura Nieto Llach Menorca, 1987 (i la Seu d'Urgell, 1994). Ha sigut lectora editorial, correctora i llibretera, a més de cambrera, telefonista i flequera. És part del nucli dur de Documents Documenta, editorial de poesia. El 2026 va rebre el premi Josep M. López-Picó pel poemari *Teoria fantasma*. Ha escrit en mitjans com BCNMés o Catalunya Plural.

Viu —resisteix— a Barcelona.

Era blanca, invisible i poderosa

quan tibava els llençols sota el sol del migdia.
Era blanca, quan no hi era i només
se sentia el vapor d'una planxa lluent.
Era blanca i dura com el sucre
de les victòries o el sucre dels moribunds.
Blanca i lleugera com els matins de missa.
Eren blancs els farbalans,
els volants encanonats i els organdins,
els punys, els colls llustrats.

També era blanca la serp del brou que matava
el desig
i feia blanca la suor sobre el llit,
blanca l'angoixa de mort
i la màcula del record que amenaçava les nits.

El plisat sota el cos calent que s'adormia pregant
i premia les dents.

Era blanca la por.

Ella blanca i tu, mussolina tornassol,
vaporosa, ras de fúria,
encara vas de dol.

Cal repetir

traços
plecs
aparicions
fins que n'aprenguis.
Fins que siguin teus
la cendra i les fulles de llorer.
Fins que l'ull i la mà parlin la mateixa llengua
i suportis el blavet.
Cal que entenguis que
neixes
delires
folles
mors
en aquest llit.
Que serà sudari el llençol
on ara t'eixugues els dits.

Com dits desullats

els fils escapçats
temptegen a l'aire
per nombrar l'ordit

com aigua les arrels assedegades
com la llum vertical la sempreviva
com volves les volves de pols.

[*Teoria fantasma,*
Premi Josep M. López-Picó 2026
Pròxima aparició a Viena Edicions2026]

Fotografia: Dani Costa

Marta Pessarrodona (Terrassa 1941) és poeta, assagista, narradora i traductora. Ha publicat *Tot m'admira, Poesia completa* (1965-2021) i, enguany, *Re*(*visions*). També és autora de *Mercè Rodoreda i el seu temps* (2005; 2010); *Donasses: Protagonistes de la Catalunya moderna* (2006; 2023); *Jacint Verdaguer. Una biografia* (2016), amb Narcís Garolera. I ho és de *França 1939. La cultura catalana exiliada* (2023), i de *Virginia Woolf i el Grup de Bloomsbury* (2013). Ha rebut la Creu de Sant Jordi (1997) i la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya (2023). Ha estat guardonada amb el Premi Nacional de Literatura (2010), el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes (2019) i el Premi Rosalia de Castro (2020). Va ser nomenada filla predilecta de Terrassa i de Sant Cugat del Vallès.

Avui no es parlarà de mi

Admirant Guillermina Motta, l'amiga,
i recordant les Cartes de Ciceró
a la seva muller

No sé si arribaré mai
a la meva pàtria antiga.
No sé si mai tancaré
llums amb cura encesos.

Ens uneix el culte a la
passió breu i intensa.
Ens uneix la religió
d'una majúscula.

I l'allà a London
on culturitzar futbolers
i menjar KFCs al vespre,
quan uns musicals ressonen.

Jo no oblidaré mai
la teva companyia
en el meu *anné noir*;
se m'acabava la vida.

Potser retrec el teu silenci,
l'absència de la cupletista,
la veu dels nostres poetes,
l'esnobisme d'altres i nosaltres.

¿Criaturades de dues filles
úniques i més que mimades?
Potser ho hem tingut tot:
allò que se'n diu *amicitia*

[*Re(visions)*,
Viena Edicions 2026]

Núria Colomer Ruiz (Barcelona, 1983) és directora coral, cantant i docent especialitzada en música coral. Inicia la seva trajectòria dirigint la coral infantil Xerinola i es forma com a directora de cors per mitjà de l'SCIC i l'Esquellerinc, alhora que cursa estudis de flauta de bec i Magisteri Musical a la Universitat de Barcelona. Ha desenvolupat la seva tasca pedagògica i de direcció coral en projectes com el Cor Ametsa, l'escola de música de Loatzo i l'escola de música moderna d'Irun. També ha format part de la junta directiva de l'Euskal Herriko Abesbatzen Elkartea (EAE), ha dirigit el Cor de Navarra de Goizueta i actualment és directora musical de l'escola de teatre El Bitxo de Sant Vicenç dels Horts.

Com a cantant, s'ha format amb diversos mestres de cant i ha estat membre de formacions com Cambra '16, Ars Inova, Ametsa Gazte Abesbatza, Ametsa Abesbatza i el Cor Madrigal, amb les quals ha actuat en espais com el Palau de la Música Catalana, el Gran Teatre del Liceu, el Teatro Victoria Eugenia, el Palacio Euskalduna i el Teatro Arriaga. Paral·lelament, participa en diversos projectes musicals vinculats a diferents gèneres, com la música de cinema, els musicals, Disney o la música celta.

Olga Rodón (Barcelona, 1992) és una intèrpret de flauta de bec dedicada als àmbits de la interpretació musical i la gestió cultural. S'ha format entre el Conservatori Superior de Música de Sevilla i la Hochschule für Künste Bremen (Alemanya). En els darrers anys, ha actuat en diversos festivals, com el Festival de Música Antiga de Granada, l'Ambaixada d'Espanya a Alger, el Festival de Música Antiga de Lorca i el Festival Renaixement, entre d'altres. A més, ha col·laborat amb formacions de renom com Capella de Ministrers i Ensemble O Vos Omnes. Actualment, forma part del grup de música antiga i tradicional, Al Tayr Ensemble, amb el qual acaba de publicar el seu primer treball discogràfic.

Rafael Tudela (Sant Vicenç dels Horts, 1963) és intèrpret d'instruments de corda, sobretot dins l'àmbit de la música folk i tradicional (guitarres, baix, guitarró, mandola, llaüt). Amb un interès especial també per la música antiga i la viola de roda, instrument d'origen medieval. Soci fundador i membre de la junta de l'Associació Violes de Roda de Catalunya. A part de diferents col·laboracions puntuals en projectes diversos, participa en algunes formacions musicals que van des del rock a l'animació infantil.

AGENDA 2030

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Diputació Barcelona

Horts de Poesia
Festival de poesia
de Sant Vicenç dels Horts

SVH Sant Vicenç dels Horts

AJUNTAMENT Sant Vicenç dels Horts

Idea de portada: Jordi Boladeras – Disseny: Josep Sagristà